

ՄԻՆՁԳԵՒ ԻՄ ՍԻՐՏՍ ԿՈՒԼԱՅ ...

Սրբակից բարեկամիս՝ Հմայեակ Գրանեանին

Երբ կը խօսիմ ուրախ, ազատ, համարձակ,
Կը փրփրեամ. «Ի՛նչ զուարթ է, երջանիկ,
«Կ'ապրի կեանքը, զերթ ոսկեփայլ թիթեռնիկ,
«Որ կ'ոսոսոսէ ծաղկէ ծաղիկ շարունակ,
«Այս աշխարհի լուռ ցաւերուն անգիտակ»:

Երբոր կ'երգեմ երգեր քաղցր, ներդաւնակ,
Կը շրջանցեն. «Ի՛նչ դիւրիչ ձայն, հոգերով,
«Որ կը սահի մեղմ զեփիւռին պէս զարնան,
«Ու կը զգուէ հոգիները մեր խռով»:

Երբ կը ժայտիմ դէմով մ'ուրախ ու պայծառ,
Կը մրմնջեն. «Ի՛նչ անհոգ է, անտարբեր,
«Ձունի երբեք հոգեր, ցաւեր ու վիշտեր,
«Կարծես այս կեանքն իր ողբերով անհամար,
«Իր էութեան ու հոգիին չէ ազդեր»:

Բարեկամներ, իբրեւ նուէր կամ պարգև,
Ձեզի կուտամ մեծ հանգիստ ու սիրով,
երգս, ժպիսս, ուրախութիւնս ամէն,
Եթէ անոնց հետ միասին յօծարիք
Առնել նաեւ սա գալաւուն կուրծքիս տակ
Դիզուած վերբերն ու լուռ ցաւերը բոլոր:

Նայրուպի, Քենիա
Արեւելեան Աֆրիկէ

ՅՈՎԱԼՓ ԹԸԳԸՐԵԱՆ